Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XXVI.

Wydana i rozesłana
w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 17. Kwietnia 1851, w wydaniu niniejszem dwujęzykowem: 26. Kwietnia 1851.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXVI. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 17. April 1851, in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 26. April 1851.

Część XXVI.

Wydana i rozesłana
w wydaniu wyłącznie niemieckiem: **17.** Kwietnia **1851**, w wydaniu niniejszem dwujęzykowem **26.** Kwietnia **1851.**

85.

Cesarski patent z dnia 11. Kwietnia 1851,

mocą którego zaprowadza się, począwszy od dnia 1. Maja 1851. podatek od dochodów w krolestwie Lombardzko-Weneckiem.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiążę Austryi; Wielki-Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki-Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążecony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski, Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu; Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskij; Wielki-Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

Przeprowadzenie środków ku ściagnieniu i umorzeniu Lombardzko-Weneckich biletów skarbowych, podaje obecnie sposobność tak do zmniejszenia obciażenia, nałożonego na posiadłości gruntowej w skutek obwieszczenia z dnia 29. Września 1849., jako też do przywrócenia sprawiedliwszego stosunku miedzy opodatkowaniem dochodu z kapitałów i robót, a opodatkowaniem renty z gruntów i domów w królestwie Lombardzko-Weneckiem, z zachowaniem zasad, Naszym patentem z dnia 29. Października 1849 *) dla innych części państwa przepisanych, wszakże z temi zmianami, które pochodzą tak z właściwych stosunków rzeczonego królestwa i jako z urządzenia opodatkowania bezpośredniego. Zważywszy to, na wniosek Naszej Rady ministrów uchwaliliśmy i stanowimy co nastepuje:

---

*) W tom. uzupełniającym z r. 1849. dziennika praw państwa i rz. Nr. 439.

XXVI. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 17. April 1851,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 26. April 1851.

85.

Kaiserliches Patent vom 11. April 1851,

wodurch, vom 1. Mai 1851 angefangen, eine Einkommensteuer für das lombardisch-venetianische Königreich eingeführt wird.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien etc. etc.

Die Durchführung der Massregeln zur Einziehung und Tilgung der lombardisch-venetianischen Schatzscheine macht es nunmehr ausführbar, die dem Grundbesitze durch die Kundmachung vom 29. September 1849 auferlegte Belastung zu vermindern, und die Herstellung eines gerechteren Verhältnisses zwischen der Besteuerung des Einkommens von Capitalien und Arbeitsleistungen und jener der Grund- und Hausrente für das lombardisch-venetianische Königreich mit Festhaltung der Grundsätze, welche Wir mit Unserem Patente vom 29. October 1849 für andere Theile des Reiches vorgezeichnet haben, jedoch mit denjenigen Aenderungen anzubahnen, welche aus den besonderen Verhältnissen des gedachten Königreiches und der Einrichtung der directen Besteuerung daselbst hervorgehen. In dieser Erwägung haben Wir über den Antrag unseres Ministerrathes beschlossen und verordnen, was folgt:

I. Nakład podatku.

§. 1.

1. Czas, od którego począwszy ma być podatek opłacany.

Z dniem 1. Maja 1851. pobierać się będzie w królestwie Lombardzko-Weneckiem podatek od dochodów, obejmujący dochód tak z uprocentowania kapitału w posiadłości gruntowej i domowej leżącego, tudzież z wszelkich innych kapitałów, jako też od każdego innego zarobkowania. Podatek od dochodów na rok administracyjny 1851. tylko połową rocznej należytości ma być opłacony.

§. 2.

2. Przedmiot podatku.

A. Dochód z kapitału, w posiadłości gruntów i domów leżącego.

a) Dopłata do podatku gruntowego.

Dochód z kapitału, w posiadłości gruntowej leżącego, obłożony będzie podatkiem przez dopłatę do podatku gruntowego. Końcem tego więc ustać ma z dniem wyż wspomnionym pięćdziesięcioprocentowa dopłata do podatku gruntowego, w skutek obwieszczenia z dnia 29. Września zaprowadzona, a począwszy od 1. Maja pobierana będzie dopłata w jednej trzeciej (33⅓ procentów) należytości podatku gruntowego jednocześnie z tą ostatnią w tych samych terminach co i ta.

§. 3.

b) Dopłata do podatku domowego.

Podobnie też i od dochodu z domów podatek ten dochodowy będzie przez dopłatę do podatku domowego, który z wspomnionym dniem także na jednę trzecię tej należytości podatkowej zniża się — w tych Lombardzko-Weneckich prowincyach pobierany, w których zaprowadzony jest podatek domowy wedle postanowień, zatwierdzonych postanowieniem z dnia 3. Sierpnia 1837.

§. 4.

c) Osobne wymierzenie podatku od dochodu z domów.

aa) Zasada.

W innych Lombardzko-Weneckich prowincyach dochód z czynszu za mieszkanie będzie osobnemi fasyami zeznany; od budynków lub składowych części domu, których posiadacz nie wynajmuje, wartość dochodu ustanowioną będzie przez porównanie z innemi podobnemi wynajętemi budynkami albo składowemi domu częściami. Bliższe postanowienia tak co do urządzenia zeznań dochodu z domu, jak co do postępowania z nimi, będą oddzielnem obwieszczeniem wskazane.

§. 5.

bb) Wyjątki.

Od przepisów, w §fie 4. zawartych, wyjmują się w rzeczonych prowincyach:

1. Budynki zewnątrz miejsc, które dla *Dazio consumo* zamkniętemi oświadczono, urządzone na inne cele, a nie do pomieszkania.

I. Steuer-Anlage.

§. 1.

1. Zeit, von welcher an die Steuer zu entrichten ist.

Vom 1. Mai 1851 an wird im lombardisch-venetianischen Königreiche eine Einkommensteuer eingehoben, welche das Einkommen sowohl von der Verzinsung des im Grund- und Hausbesitze begriffenen Capitals, dann aller anderen Arten Capitalien, als auch von jedem anderen Erwerbe zu umfassen hat. Die Einkommensteuer ist für das Verwaltungsjahr 1851 nur mit der Hälfte der Jahresgebühr zu entrichten.

§. 2.

2. Gegenstand der Steuer.

A. Capitalsnutzung von dem Grund- und Hausbesitze.

a) Zuschlag zur Grundsteuer.

Das Einkommen von dem im Grundbesitze begriffenen Capitale wird durch einen Zuschlag zur Grundsteuer belegt. Zu diesem Behufe hat der fünfzigpercentige, mit der Kundmachung vom 29. September 1849 eingeführte Zuschlag zur Grundsteuer von dem erwähnten Tage an aufzuhören, und es ist von diesem Tage an ein Zuschlag mit einem Drittheile (33⅓ Percent) der Grundsteuergebühr zugleich mit der letzteren in denselben Fristen, als diese, einzuheben.

§. 3.

b. Zuschlag zur Haussteuer.

Dessgleichen wird die Einkommensteuer auch von den Gebäudenutzungen in denjenigen lombardisch-venetianischen Provinzen, in denen die Gebäudesteuer nach den mit der Entschliessung vom 3. August 1837 genehmigten Bestimmungen eingerichtet ist, durch den Zuschlag zur Gebäudesteuer eingehoben, der gleichfalls auf ein Drittheil dieser Steuergebühr von dem gedachten Tage an ermässiget wird.

§. 4.

c) Besondere Steuerbemessung von Hausnutzungen.

aa) Grundsatz.

In den übrigen lombardisch-venetianischen Provinzen ist das Zinserträgniss der Gebäude mittelst besonderer Fassionen einzubekennen; von Gebäuden oder Hausbestandtheilen, die der Besitzer nicht durch Vermiethung benützt, wird der Werth des Erträgnisses durch Vergleichung mit anderen ähnlichen vermietheten Gebäuden oder Hausbestandtheilen bestimmt. Die näheren Bestimmungen über die Einrichtung der Hausertragsbekenntnisse und deren Behandlung werden durch eine abgesonderte Kundmachung vorgezeichnet werden.

§. 5.

bb) Ausnahmen.

Von den in dem §. 4 enthaltenen Anordnungen sind in den gedachten Provinzen ausgenommen:

1. Die zu anderen Zwecken als der Bewohnung eingerichteten Gebäude ausserhalb der für den Dazio consumo *für geschlossen erklärten Orte.*

2. Budynki mieszkalne poza miastami i miejscami targowemi ogólnie położone, do kolonów należące, którzy prowadzą gospodarstwo wiejskie lub ogólnie zatrudnienia wiejsko-gospodarcze.

Przy takich pomieszkaniach zamiast podatku od dochodu poprzestaje się na pobieraniu dopłaty od jednej trzeciej przypadającego podatku od posiadania gruntu i domu.

§. 6.

B. Inne gatunki dochodu.

1. Podzielenie takowego podług klas.

Wszystkie inne gatunki czystego dochodu, pochodzącego z majątku, użytkowanego w królestwie Lombardzko-Weneckiem, lub też dochodu, płynącego mieszkańcom ksólestwa tegoż z osobistego ich zarobkowania, końcem wymierzenia i ściągnienia podatku od dochodu, na trzy klasy będą podzielone, a to:

I. klasa: Dochód

1. z handlu, profesyj i ogólnie zatrudnień, podlegających *contributo delle arti e commercio*,

2. dochód z górnictwa i huciarstwa,

3. z zysku, pobieranego przez dzierżawców z dzierżaw.

II. klasa. Dochód,

a) który jako zapłatę za roboty lub służby, niepodlegające *contributo delle arti e commercio* bezpośrednio pobierają robotnicy lub służebnicy, lub też ich przynależący przez czas trwania, albo po ustaniu zatrudnienia lub służby, albo

b) który w stałych poborach rocznych z zakładów zaopatrzenia albo zabezpieczenia utrzymania życia, ci pobierają, dla których wkładki do tych zakładów złożone zostały.

Dochód drugiej klasy obejmuje w szczególności:

1. Płace, dodatki do osoby, i w ogólności stałe (naprzód ustanowione), nie z obowiązkiem załatwiania oznaczonych wydatków służbowych połączone (nie obciążone pobory), które pobierają urzędnicy lub sługi, zostający w służbie państwa, prowincyj, przy gminach, publicznych zakładach, u osób prywatnych lub towarzystw. Te osobliwe pobory, jakie ze względu na szczególne stosunki miejscowe, albo na potrzeby urzędowego stanowiska są dozwolone, jako to: używanie pomieszkania urzędowego, opłaty kwaterowego, dodatki funkcyjne i t. p., podatkiem dochodowym nie są objęte.

2. Pensye, płace kwiescentowe i inne spoczynkowego stanu pobory, dary łaski albo datki na utrzymanie, które dostają urzędnicy, sługi lub oficerowie w stanie spoczynku albo doczasowo albo stale umieszczeni, tudzież wdowy lub dzieci urzędników sług, albo oficerów.

3. Datki prebendarzom, komunom klasztornym lub duchownym zakonom ze skarbu państwa, funduszów publicznych albo od gmin na utrzymanie wydzielone.

III. klasa. Prowizye od pożyczek, lub innych stałych pretensyj w długach, renty dożywotnie, albo też inne renty pobór prowizyj od kapitału zastępujące, o ile te w drugiej klasie nie są objęte.

2. Die ausserhalb der Städte und Marktflecken überhaupt gelegenen Wohngebäude der Colonen, welche die Landwirthschaft oder überhaupt landwirthschaftliche Beschäftigungen treiben.

Von diesen Gebäuden wird sich statt der Einkommensteuer auf die Einhebung des Zuschlages von einem Drittheile der vom Grund- und Hausbesitze gebührenden Steuer beschränkt.

§. 6.

B. Andere Arten des Einkommens.

1. Classeneintheilung desselben.

Alle anderen Arten des reinen Einkommens, welches sich von dem im lombardisch-venetianischen Königreiche verwendeten Vermögen ergibt, oder den Bewohnern dieses Königreiches von deren persönlichem Erwerbe zufliesst, werden zum Behufe der Bemessung und Einhebung der Einkommensteuer in drei Classen gereiht, und zwar:

I. *Classe. Das Einkommen:*

1. Von Handel, Gewerben und überhaupt den, dem contributo delle arti e commercio *unterliegenden Beschäftigungen.*

2. Vom Berg- und Hüttenbetriebe.

3. Von dem Gewinne, den die Pächter von Pachtungen beziehen.

II. *Classe. Das Einkommen, das*

a) *als Entgelt für solche Arbeiten oder Dienstleistungen, die dem* contributo delle arti e commercio *nicht unterliegen, unmittelbar von dem Arbeitenden oder Dienstleistenden, während der Dauer oder nach dem Aufhören der Beschäftigung oder Dienstleistung, oder von den Angehörigen desselben bezogen wird, oder*

b) *an stehenden Jahresbezügen aus Versorgungs- oder Lebensversicherungs-Anstalten denjenigen, für welche die Einlagen in diese Anstalten geschahen, zufliesst.*

Das Einkommen der zweiten Classe umfasst im Einzelnen:

1. Die Gehalte, Personal-Zulagen und überhaupt die stehenden (vorhinein festgesetzten), nicht mit der Verbindlichkeit zur Bestreitung bestimmter Dienstesauslagen verbundenen (nicht onerosen) Genüsse, welche die im Dienste des Staates, der Provinzen, Gemeinden, öffentlichen Anstalten, Privatpersonen oder Gesellschaften befindlichen Beamten oder Diener beziehen. Die mit Rücksicht auf besondere Ortsverhältnisse, oder die Erfordernisse der amtlichen Stellung gewährten besonderen Genüsse, als: die Benützung einer Amtswohnung, Quartiergelder, Functionszulagen u. dgl. sind unter der Einkommensteuer nicht begriffen.

2. Die Pensionen, Quiescentengehalte oder andere Ruhegenüsse, Gnadengaben oder Unterhaltsbeiträge, welche die in den zeitlichen oder bleibenden Ruhestand versetzten Beamten, Diener oder Officiere, dann die Witwen oder Kinder der Beamten, Diener oder Offiziere, erhalten.

3. Die Beiträge, welche Pfründnern, Klostergemeinden oder geistlichen Orden aus dem Staatsschatze, öffentlichen Fonden oder von Gemeinden zum Unterhalte zugewiesen sind.

III. *Classe. Zinsen von Darleihen oder anderen stehenden Schuldforderungen, die Leibrenten oder andere den Zinsgenuss von einem Capitale vertretenden Renten, so weit diese Renten nicht in der zweiten Classe begriffen sind.*

§. 7.

2. Uwolnienia od podatku.

a) W pierwszej klasie.

Od podatku dochodowego w pierwszej klasie wyłącza się dochód:

1. od zatrudnień, podlegających *contributo delle arti e commercio*, od których należytość roczna tej opłaty 10 Lir. austr. nieprzenosi,

2. kolonów od dzierżawy gruntów, które sami uprawiają.

§. 8.

b) W drugiej klasie.

W drugiej klasie nie podlegają podatkowi dochodowemu:

1. Pobory złużbowe żołnierzy i oficerów, w czynnej służbie zostających, tudzież pobory, połączone z orderem wojskowym Maryi Teresy, równie jak z medalami waleczności, ich posiadaczom przyznane.

2. Pobory, klasztorom jałmużniczym, tudzież zakonom duchownym, nauczaniem, wychowaniem młodzieży albo też pielęgnowaniem chorych zajmującym się, wreszcie szkołom, domom chorowitych albo też innym dobroczynności zakładom na ich utrzymanie ze skarbu państwa, funduszów publicznych albo od gmin dozwolone.

3. Dochód do drugiej klasy należący, którego ilość roczna dla pobierającego lir. austr. ośmnastuset nie przenosi.

§. 9.

c) W klasie trzeciej.

aa) Wkładki do kasy oszczędności.

W trzeciej klasie wolny jest od podatku, dochód, który pobiera się z kasy oszczędności na zasadzie danej do tegoż zakładu wkładki.

§. 10.

bb) Dochód kas oszczędności lub zakładów zaopatrzenia.

Jeżeliby dochód z kasy oszczędności albo zakładu zaopatrzenia lub zabezpieczenia w potrzeby życia, założonego w celu wzajemnego wspomożenia wkładających dla dobra własnego albo swych należących, przez opłatę podatku od prowizyi z ich kapitałów tak dalece się zmniejszył, iżby zakład przez to zmuszonym być się widział, zniżyć zapewniony odsetek od wkładek, albo statutowe pobory tych, dla których wkładki zrobiono, pod dotychczasowy, aż do zaprowadzenia podatku dochodowego istniejący wymiar; natenczas zakład żądać może ze skarbu zwrócenia tej części opłaconego przez nią podatku, o którąby rzeczone pobory z powodu opłacenia podatku zmniejszone być musiały, za wykazaniem wyż rzeczonych stosunków wraz z tą summą podatku, którą albo bezpośrednio opłacił albo przez odciągnienie, ze strony dłużników jego nastąpione.

§. 11.

cc) Inne pobory z prowizyi i rent (intrat).

Jeżeli kto udowodni, że cały jego dochód roczny, — bez względu na to, czy takowy podatkowi dochodowemu podlega, lub wedle właściwości swej temuż nie popada, —

§. 7.

2. Befreiungen von der Steuer.

a) In der ersten Classe.

Von der Einkommensteuer in der ersten Classe ist ausgenommen das Einkommen:

1. Von den dem contributo delle arte e commercio unterliegenden Beschäftigungen, von denen die Jahresgebühr dieser Abgabe 10 Lire austr. nicht überschreitet.

2. Der Coloni von der Pachtung der Grundstücke, die sie selbst bearbeiten.

§. 8.

b) In der zweiten Classe.

In der zweiten Classe werden der Einkommensteuer nicht unterzogen:

1. Die Dienstbezüge der im activen Dienste stehenden Soldaten und Officiere, dann die mit dem militärischen Maria Theresien-Orden und den Tapferkeits-Medaillen für die Inhaber verbundenen Bezüge.

2. Die Bezüge, die den Mendicanten-Klöstern, dann den dem Unterrichte, der Erziehung oder der Krankenpflege obliegenden geistlichen Orden, dann Schulen, Siechenhäusern oder anderen Anstalten der Wohlthätigkeit zu ihrem Unterhalte aus dem Staatsschatze, öffentlichen Fonden oder von Gemeinden bewilliget sind.

3. Das der zweiten Classe angehörige Einkommen, dessen jährlicher Betrag für den dasselbe Beziehenden Achtzehnhundert Lire austr. nicht übersteigt.

§. 9.

c) In der dritten Classe.

aa) Einlagen in Sparcassen.

In der dritten Classe bleibt das Einkommen steuerfrei, welches im Grunde einer in eine Sparcasse erfolgten Einlage aus dieser Anstalt bezogen wird.

§. 10.

bb) Das Einkommen von Sparcassen oder Versorgungsanstalten.

Wird das Einkommen einer Sparcasse oder einer auf wechselseitige Unterstützung der Einleger für sich oder ihre Angehörigen gerichteten Versorgungs- oder Lebensversicherungsanstalt durch die Steuerentrichtung von den Zinsen ihrer Capitalien in dem Masse geschmälert, dass die Anstalt dadurch gezwungen wäre, das zugesicherte Procent der Verzinsung der Einlagen, oder die statutenmässigen Bezüge derjenigen, für welche die Einlagen geschahen, unter das bis zur Einführung der Einkommensteuer bestandene Ausmass zu vermindern, so kann die Anstalt unter Nachsweisung dieser Verhaltnisse und des Steuerbetrages, den sie unmittelbar oder durch den von Seite ihrer Schuldner erfolgten Abzug entrichtet hat, die Zurückerstattung desjenigen Theiles der von ihr entrichteten Steuer, um welchen die gedachten Bezüge wegen der Steuerentrichtung vermindert werden mussten, aus dem Staatsschatze verlangen.

§. 11.

cc) Andere Zins- und Rentbezüge.

Beweiset Jemand, dass sein gesammtes Jahreseinkommen, dasselbe mag der Einkommensteuer unterliegen, oder seiner Beschaffenheit nach unter dieselbe nicht fallen, ohne Abzug der

bez potrącenia długów ogółem dziewięćset lir austryackich nie przenosi; ten żądać może aby od podatku dochodowego, który go od dochodów jego, do trzeciej klasy należących albo bezpośrednio, albo przez odciągnienie, dozwolone dłużnikowi jego (§. 31.) dotknąć ma, został uwolniony, lub jeżeli podatek zapłacił, aby takowy ze skarbu państwa był mu zwrócony. Tenże na żądanie urzędu, także i książki swe jeżeli jest profesyonistą, dla udowodnienia swych podań, do wglądnienia przedłożyć nwinie.

I. Wymiar podatku.

§. 12.

1. W klasie pierwszej.

a) Na zasadzie fasyj.

Podatek od dochodów pierwszej klasy wymierzany będzie na zasadzie zeznań (fasyj), które złożyć winien ten, co do użytkowania z dochodu, podatkowi podległego, jest uprawnionym.

§. 13.

b) Podstawa zeznań.

W zeznaniu podać należy dochód czysty z zatrudnienia, podatkowi podlegającego, za rok jeden podług wypadłości średniej z trzech lat ostatnich, przetoż za r. 1851. z lat 1848, 1849, 1850 lub też, gdyby zatrudnienie przez trzy lata jeszcze nie było prowadzonem, podług wypadłości z krótszego przeciągu jego trwania. Gdyby zatrudnienie roku jeszcze nie trwało, należy podać dochód, w ciągu roku, za który wymierzono podatek, prawdopodobnie spodziewany.

§. 14.

c) Oznaczenie czystego dochodu.

Dochod z przedsiębiorstw kupieckich lub przemysłowych i ogólnie z przedsiębiorstw, w których kapitał a nie sama robota tylko zostaje w użytkowaniu, podług zasad prawdziwego bilansu wykazanym być musi, przetoż i te nadwyżki jako dochód obliczone być muszą, jakie przez — pochodzące z prowadzenia zatrudnienia — pomnożenie zasobów, lub ogólnie kapitału, w przedsiębiorstwie zawartego, wypadły.

§. 15.

d) Czy się co z dochodu potrąca.

Podając dochód nie wolno potrącać:

1. Ilości z kapitału, które w przeciągu czasu, zeznaniu za podstawę służącego, z przedsiębiorstwa zostały wyjęte.

2. Prowizye od kapitałów, w przedsiębiorstwo lub zatrudnienie włożonych, tudzież od długów kapitałowych przedsiębiorstwa, podatkowi podległego.

3. Wynagrodzenie za robotę podatkującego, tegoż żony i tych dzieci jego, którym z mocy prawa obowiązanym jest dawać utrzymanie.

4. Czynsz za pomieszkanie podatkującego i jego familii.

5. Opłacone summy tak zwanego *contributo delle arti e commercio* lub dziesięciny górniczej.

Schulden im Ganzen neunhundert Lire austr. *nicht überschreitet, so kann er verlangen, dass er von der Einkommensteuer, die ihn von seinem Einkommen der dritten Classe entweder unmittelbar oder durch den seinem Schuldner gestatteten Abzug (§. 31) zu treffen hat, freigelassen, und sofern er dieselbe berichtiget hätte, ihm solche vom Staatsschatze zurückerstattet werde. Er hat zur Erweisung seiner Angaben, sofern er ein Gewerbetreibender ist, über Aufforderung der Behörde seine Bücher der Einsicht derselben zu unterziehen.*

II. Steuerbemessung.

§. 12.

7. In der ersten Classe.

a) *Im Grunde von Bekenntnissen.*

Die Steuer von dem Einkommen der ersten Classe wird auf der Grundlage von Bekenntnissen (Fassionen) bemessen, welche der zum Genusse des steuerbaren Einkommens Berechtigte einzubringen hat.

§. 13.

b) *Grundlage der Bekenntnisse.*

In dem Bekenntnisse ist das reine Einkommen von dem steuerpflichtigen Geschäftsbetriebe für Ein Jahr nach dem Durchschnittsergebnisse der drei letzten Jahre, daher für 1851 der Jahre 1848, 1849, 1850, oder sofern das Geschäft noch nicht drei Jahre hindurch im Betriebe wäre, des kürzeren Zeitraumes seines Bestandes anzugeben. Würde derselbe Ein Jahr noch nicht erreichen, so ist jener Ertrag anzugeben, welcher im Laufe des Jahres, für das die Steuer bemessen wird, mit Wahrscheinlichkeit zu erwarten ist.

§. 14.

c) *Ausmittelung des reinen Einkommens.*

Das Einkommen von kaufmännischen oder industriellen Unternehmungen und überhaupt von Unternehmungen, in denen ein Capital und nicht bloss Arbeit in nutzbringender Verwendung steht, muss nach den Grundsätzen der Verfassung einer richtigen Bilanz ausgewiesen werden, daher auch diejenigen Ueberschüsse als Einkommen angerechnet werden müssen, welche sich durch aus dem Geschäftsbetriebe entsprungene Vermehrung der Vorräthe, oder überhaupt des in der Unternehmung enthaltenen Capitals ergeben haben.

§. 15.

d) *Abzüge von Einkommen.*

Bei der Angabe des Einkommens dürfen nicht in Abzug gebracht werden:

1. Capitalsbeträge, die im Laufe des dem Bekenntnisse zum Grunde liegenden Zeitraumes aus der Unternehmung gezogen wurden.

2. Die Zinsen von dem in der Unternehmung oder dem Geschäfte anliegenden Capitale, und von den Capitalsschulden der steuerpflichtigen Geschäftsunternehmung.

3. Die Vergütung für die Arbeit des Steuerpflichtigen, seiner Gattin und jener Kinder desselben, denen er nach dem Gesetze den Unterhalt zu gewähren verpflichtet ist.

4. Die Wohnung des Steuerpflichtigen und seiner Familie.

5. Die an dem Contributo delle arti e commercio *oder am Bergzehent entrichteten Beträge.*

§. 16.

2. W klasie drugiej.

a) Zeznania mających prawo do poboru.

Pobory klasy drugiej mają ze strony uprawnionych do poboru także w zeznaniach być podawane, przy sporządzeniu których jeżeli pobór nie jest stałą należytością roczną, postępować należy podług postanowień, jakie dla zeznań §§[fami] 13, 14, 15. przepisano. W zeznaniach o stałych należytościach rocznych, podać należy tylko imię i zamieszkanie obowiązanego do opłaty, kwotę roczną należytości i jej nazwę. Od zobowiązania do podania w zeznaniu ze strony mającego prawo do poboru wyjętymi są stałe roczne pobory, z publicznej jakiej kasy miejsce mające.

§. 17.

b) Oznajmienia ze strony mających na sobie obowiązek zapłaty.

Bez względu na zobowiązanie, jakie ma na sobie do poboru klasy drugiej uprawniony, co się tycze przedłożenia zeznania takowego, mają o stałych dochodach rocznych, nie z kasy publicznej pobieranych, władzy poborczej oznajmiać kasy, lub ogólnie obowiązani, które takie pobory wypłacać winni, a to w terminie, który osobnem obwieszczeniem będzie ustanowionym.

§. 18.

3. W klasie trzeciej.

a) Zeznania.

Wszystkie procenta i renty klasy trzeciej, nieulegające odciągnieniu, które dłużnikowi dozwolono, czy to dla tego, że nie należą do żadnego z wyszczególnionych w §[fie] 31. rodzajów dochodu, czy też dla tego, że dłużnik sam jest wolny od podatku, powinien do ich pobierania uprawniony sam podać w zeznaniu, w którem wymienić należy:

1. kapitały, od których dochód się pobiera;
2. stopę prowizyi, podług której z nich prowizya się opłaca;
3. nazwisko i miejsce zamieszkania dłużnika.

§. 19.

b) Przy rentach dożywotnich lub intratach rocznych (*annuités*).

Z reguły nie ma miejsca odciągnienie z dochodu trzeciej klasy podatkowej. Przy rentach dożywotnich i w ogólności przy rentach kapitałowych, — które przez pewny przeciąg czasu w ten sposób trwać mają, iż po upływie tegoż kapitał wraz z prowizyami corocznem upłacaniem za umożony uważać się ma (*annuités*) — ma od wymierzenia podatku, bez względu, czyby takowa nastąpiła na zeznanie ze strony wierzyciela, lub przez odciągnienie, zezwolone ze strony dłużnika, ta kwota być wyłączoną, o którą renta wyższą jest jak miara prowizyj kontraktowych, dozwolonych §[fem] 994. powszechnej księgi ustaw cywilnych. W zeznaniach co do takich rent, musi kapitał być podany z tą oraz okolicznością, czy jest ulokowany z zastawem lub bez tegoż,

§. 16.

2. In der zweiten Classe.

a) Bekenntnisse der zum Bezuge Berechtigten.

Die Bezüge der zweiten Classe sollen gleichfalls von den zum Bezuge Berechtigten durch Bekenntnisse angegeben werden, bei deren Verfassung sich, so weit der Bezug nicht eine stehende Jahresgebühr ist, nach den für die Bekenntnisse mit den §§. 13, 14, 15 vorgezeichneten Bestimmungen zu benehmen ist. In den Bekenntnissen über stehende Jahresgebühren wird bloss der Name und Wohnort des zur Zahlung Verpflichteten, der Jahresbetrag der Gebühr und deren Benennung angegeben. Von der Verpflichtung zur Angabe durch ein Bekenntniss des zum Bezuge Berechtigten sind die stehenden Jahresbezüge, welche aus einer öffentlichen Casse bezogen werden, ausgenommen.

§. 17.

Anzeigen der zur Zahlung Verpflichteten.

Unabhängig von der Verpflichtung des zu einem Bezuge der II. Classe Berechtigten zur Einbringung eines Bekenntnisses über denselben, liegt rücksichtlich der stehenden Jahresbezüge, welche nicht aus einer Staatscasse bezogen werden, den Cassen oder überhaupt den Verpflichteten, von denen solche Bezüge auszuzahlen sind, ob, dieselben der Steuerbehörde binnen der Frist, die durch eine abgesonderte Kundmachung festgesetzt werden wird, anzuzeigen.

§. 18.

3. In der dritten Classe.

a) Bekenntnisse.

Alle diejenigen Zinsen und Renten der dritten Classe, welche nicht durch den dem Schuldner bewilligten Abzug getroffen werden, sei es, weil sie keiner der im §. 31 aufgeführten Arten des Einkommens angehören, oder weil dem Schuldner selbst die Befreiung von der Steuer zukommt, hat der zum Bezuge Berechtigte durch ein Bekenntniss anzugeben, in welchem aufzuführen sind:

1. *die Capitalsbeträge, von denen das Einkommen bezogen wird;*
2. *der Zinsfuss, nach welchem solche verzinset werden;*
3. *der Name und Wohnort der Schuldner.*

§. 19.

b) Bei Leibrenten oder Annuitäten.

In der Regel findet ein Abzug von dem Einkommen der dritten Steuerclasse nicht statt. Bei Leibrenten und überhaupt Capitalsrenten, die nur für eine bestimmte Zeitdauer in der Art zu laufen haben, dass nach deren Ablauf Capital und Zinsen durch die jährliche Zahlung als getilgt zu erkennen sind (Annuitäten) ist jedoch von der Steuerbemessung, dieselbe mag über ein Bekenntniss des Gläubigers oder durch den dem Schuldner gestatteten Abzug erfolgen, derjenige Betrag auszuscheiden, um den die Rente höher ist als das Mass der durch das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch §. 994 erlaubten Vertragszinsen. In den Bekenntnissen über solche Renten muss das Capital und der Umstand, ob es mit oder ohne Pfand angelegt sei, angegeben werden.

§. 20.

4. Wystawienie i potwierdzenie zeznań.

a) Zasada.

Podatkujący wystawia albo sam, albo przez pełnomocnika, piśmiennem pełnomocnictwem wykazać się mającego, zeznania swe z tem potwierdzeniem, że zawarte w nich podania złożył zamiast przysięgi z wiernością uczciwego obywatela podług najsummienniejszego przeświadczenia.

§. 21.

b) Przez zastępców.

Za małoletnie, lub pod kuratelą zostające osoby, zeznania przepisane złożyć ma ojciec, opiekun lub kurator, przy handlowych lub innych przedsiebiorstwach zarobkowych ten, który do sprawowania interesów upełnomocnionym jest, i oraz także do sporządzenia i przedłożenia zeznania dochodu z tegoż przedsiębiorstwa, jako też do udzielania wszelkich żądanych wyjaśnień za upoważnionego utrzymuje się, jeżeliby sam właściciel innego jakiego pełnomocnika do sporządzenia zeznania nie ustanowił. Zeznanie dochodu z kopalni lub hut ten przedłożyć winien, który zawiaduje interesami tegoż przedsiebiorstwa, nie zaś pojedynczy posiadacze części lub kuksu względem części swych. Za komuny duchowne i świeckie (klasztory, fundacye, gminy) mają osoby, do ich zastąpienia powołane, przedłożyć zeznanie i inne wykazy.

§. 22.

5. Komisye do wymiaru podatku od dochodu.

Do przyjmowania, rozpoznawania i sprawdzenia zeznań z podatku od dochodu niemniej do wyznaczenia należytości podatkowej, ustanowi, się w miarę potrzeby, komisye, o których siedlisku, objętości obrębu urzędowania i składzie, osobne ogłoszenia dokładniejszej udziela wiadomości.

§. 23.

6. Składanie zeznań.

a) U kogo te mają być składane.

Zeznania składać się będzie w tej komisyi, w której okręgu urzędowania znajduje się zamieszkanie podatkującego; ze strony fabryk zaś i innych przedsiębiorstw, do pewnego stanowiska przez właściwość prowadzenia zatrudnienia, lub przez połączenie z realnością przywiązanych, w komisyi tego miejsca, w którem się znajduje fabryka lub prowadzenie zatrudnienia przedsiębiorstwa. Zeznania towarzystwa do tej komisyi mają być podane, w której urzędowym okręgu leży stanowisko prowadzenia zatrudnienia towarzyskiego.

§. 24.

b) Kto do tego jest obowiązany.

Do składania zeznań ci tylko są obowiązani, którzy pobierają dochód, podpadajacy wymiarowi podatku od dochodu na podstawie zeznań. Oświadczenie przeczą-

§. 20.

4. *Ausfertigung und Bekräftigung der Bekenntnisse.*

a) *Grundsatz.*

Die Bekenntnisse sind von dem Steuerpflichtigen selbst oder durch einen Bevollmächtigten, der sich mit einer schriftlichen Vollmacht auszuweisen hat, mit der Bekräftigung, dass die darin enthaltenen Angaben von ihm an Eidesstatt und unter der Treue eines redlichen Staatsbürgers nach bestem Wissen und Gewissen dargestellt worden seien, auszufertigen.

§. 21.

b) *Durch Vertreter.*

Für Minderjährige oder unter Curatel gestellte Personen hat der Vater, Vormund oder Curator die vorgeschriebenen Bekenntnisse einzubringen, für Handels- oder andere Erwerbs-Unternehmungen wird derjenige, welcher zur Geschäftsführung bevollmächtiget ist, auch zur Verfassung und Einbringung des Bekenntnisses über das Einkommen von diesem Unternehmen, und zur Ertheilung aller Aufklärungen ermächtiget gehalten, wenn nicht der Eigenthümer einen anderen Bevollmächtigten zur Verfassung des Bekenntnisses bestellt hat. Das Bekenntniss über den Ertrag eines Berg- oder Hüttenwerkes ist von demjenigen, der die Geschäftsleitung dieses Unternehmens führt, und nicht von den einzelnen Antheils- oder Kuxenbesitzern über ihre Antheile einzubringen. Für Geistliche und weltliche Communitäten (Klöster, Stifte, Gemeinden) haben die zu deren Vertretung gesetzlich berufenen Personen das Bekenntniss und die übrigen Nachweisungen einzubringen.

§. 22.

5. *Commissionen zur Steuerbemessung.*

Zur Uebernahme, Prüfung und Richtigstellung der Bekenntnisse über die Einkommensteuer, dann Festsetzung der Steuergebühr werden nach Verhältniss des Bedarfes Commissionen aufgestellt, über deren Standorte, Umfang des Amtsbereiches und Zusammensetzung besondere Bekanntmachungen das Nähere zur öffentlichen Kenntniss bringen werden.

§. 23.

6. *Einbringung der Bekenntnisse.*

a) *Bei wem dieselben einzubringen sind.*

Die Bekenntnisse werden bei derjenigen dieser Commissionen, in deren Amtsbereiche der Wohnsitz des Steuerpflichtigen gelegen ist, für Fabriken und andere an einen bestimmten Standort durch die Beschaffenheit des Geschäftsbetriebes oder die Verbindung mit einer Realität gebundene Unternehmungen aber bei der Commission desjenigen Ortes überreicht, wo sich die Fabrik oder die Geschäftsleitung der Unternehmung befindet. Bekenntnisse einer Gesellschaft sind bei der Commission, in deren Amtsbereiche die Geschäftsleitung der Gesellschaft ihren Standort hat, zu überreichen.

§. 24.

b) *Wer dazu verpflichtet ist.*

Zur Einbringung eines Bekenntnisses sind nur diejenigen verpflichtet, welche ein der Bemessung der Einkommensteuer auf der Grundlage von Bekenntnissen unterliegendes Einkommen

cego, iż ktoś nie ma wcale dochodu, podatkowi dochodowemu podpadającego, nie składa się jak tylko na wyraźne władzy wezwanie.

§. 25.

c) O ile członkowie towarzystwa zarobkowego są do tego obowiązani.

Każde towarzystwo handlowe lub przemysłowe, trudniace się jakim sprawunkiem dla spólnego zarobku, uważać należy za osobnego podatkującego, które też powinno za siebie złożyć zeznanie z dochodu z tego przedsiębierstwa. Spólnicy z osobna, są o tyle tylko obowiązani do osobnego zeznawania dochodu, o ile pobierają go z innych źródeł, aniżeli z owego spólnego przedsiębierstwa, i o ile ten dochód z właściwości swojej podlega powinności zeznawania. Przepisy te dotyczą szczególniej społeczeństw akcyjnych, a dywidenda tylko podług czystego dochodu przedsiębiorstwa społecznego, który po odtrąceniu podatku wypadnie, wymierzoną będzie.

§. 26.

7. Wymiar podatku

a) Stosunek do dochodu.

Podatek

a) od dochodów z domu, podług §fu 4. niniejszego patentu na podstawie osobnych fasyj, oznaczyć się mających, tudzież,

b) od dochodu klasy pierwszj i trzeciej

będzie wymierzony w kwocie po pięć od sta, t. j. po pięć centesim. od każdej liry. Od dochodu drugiej zaś klasy wynosi należytość podatkowa przy dochodzie od lir 1800 aż włącznie do lir 3000, rocznie po jednemu procentowi, tudzież przy każdych dalszych 3000 lir kwotę podatkową zawsze o jeden procent podwyższającą się, w ten sposób, iż należytość podatkowa od płacy 9000 lir przy pierwszych 3000 lir po jednemu procentowi, przy drugich 3000 lir dwoma procentami, a przy trzecich 3000 lir trzema procentami i t. p. wymierzona będzie; wszelakoż nie ma wymiar ten przenosić, 10 procentów przy dochodach, 27000 lir przewyższających.

§. 27.

b) Najmniejszy wymiar podatkowy w klasie pierwszej.

Od dochodu pierwszej klasy nie wymierza się podatku nigdy w mniejszej ilości, od tej, którą dotychczas płacono jako podatek zarobkowy, tak zwany *contributo delle arti e commercio* z doliczeniem jednej trzeciej dotychczasowej należytości.

§. 28.

c) Zejście się podatku dochodowego z innemi podatkami od tegoż dochodu.

Tak *contributo delle arti e commercio*, jak też, gdzie wymierzony bywa podatek dochodowy od budynków, wskutek §fu 4. na zasadzie własnego zeznania, i dopłata 33⅓ procentowa do podatku, wypadającego od budynku wedle dotychczasowego urządzenia podatku gruntowego, wlicza się do podatku dochodowego, który zapisuje i pobiera się oddzielnie, w tej tylko ilości, o jaką przewyższa przepisany dotychczas *contributo delle arti e commercio*, a w razie wspomnionym dopłatę 33⅓ procen-

beziehen. Die verneinende Erklärung, dass nämlich Jemand kein der Einkommensteuer unterworfenes Einkommen besitze, ist nur über die ausdrückliche Aufforderung der Behörde zu überreichen.

§. 25.

c) *In wiefern Glieder einer Erwerbs-Gesellschaft.*

Jede Handels- oder andere Erwerbsgesellschaft, welche ein Geschäft zum gemeinschaftlichen Erwerbe betreibt, ist als ein eigener Steuerpflichtiger zu behandeln, und hat für sich über das Einkommen von diesem Geschäfte das Bekenntniss einzubringen. Die einzelnen Gesellschafter sind nur in so fern zur getrennten Einbekennung ihres Einkommens verbunden, als sie solches aus anderen Quellen, als jenem gemeinschaftlichen Geschäfte beziehen, und dieses Einkommen seiner Beschaffenheit nach der Verbindlichkeit zur Fatirung unterliegt. Diese Bestimmungen gelten insbesondere von Actien-Vereinen, und es ist die Dividende nur nach dem über Abzug der Steuer sich ergebenden reinen Ertrage der Vereinsunternehmung zu bemessen.

§. 26.

7. *Steuerausmass.*

a) *Verhältniss zum Einkommen.*

Die Steuer wird

a) *von den Hausertragnissen, die nach dem §. 4 des gegenwärtigen Patentes im Grunde besonderer Bekenntnisse zu ermitteln sind, dann*

b) *von dem Einkommen der ersten und dritten Classe,*

mit fünf von Hundert, d. h. mit fünf Centesimi *für jede* Lira *desselben bemessen. Von dem Einkommen der zweiten Classe hat die Steuergebühr bei Beträgen von* 1800 Lire *bis einschliessig* 3000 Lire *jährlich Ein Procent, dann von je* 3000 Lire *einen um Ein Procent steigenden Betrag auszumachen, dergestalt, dass die Steuergebühr von einem Gehalte von* 9000 Lire *für die ersten* 3000 Lire *mit Einem Procent, für die zweiten* 3000 Lire *mit zwei Procent, und für die dritten* 3000 Lire *mit drei Procent u. s. f. bemessen wird; jedoch hat dieses Ausmass von den Beträgen, die* 27.000 Lire *überschreiten, zehn Procent nicht zu übersteigen.*

§. 27.

b) *Mindestes Steuerausmass in der ersten Classe.*

Von dem Einkommen der ersten Classe ist die Steuer nie mit einem minderen Betrage zu bemessen, als an dem contributo delle arti e commercio *mit Zuschlag eines Drittels der bisherigen Gebühr entfällt.*

§. 28.

c) *Zusammentreffen der Einkommensteuer mit anderen Abgaben von demselben Einkommen.*

Der Contributo delle arti e commercio *und wo die Einkommensteuer von den Gebäuden zufolge des §. 4 im Grunde eines eigenen Bekenntnisses bemessen wird, der Zuschlag von 33⅓ Procent zu der von dem Gebäude nach der bisherigen Grundsteuerverfassung entfallenden Steuer wird in die Einkommensteuer eingerechnet und letztere nur mit demjenigen Betrage abgesondert vorgeschrieben und eingehoben, um den sie höher ist, als der bisher vorgeschriebene* Contributo delle arti e commercio, *und in dem gedachten Falle der Zuschlag von 33⅓ Pro-*

tową, do summy podatkowej, na budynek przypadającej. Podobnież odtrąca się od podatku dla dochodu z kopalń danina górnicza, i tylko przewyżkę pobiera się osobno jako podatek od dochodu.

Jeżeli jaki dochód stały, do drugiej klasy należący, podpada na rok administracyjny, na który podatek wymierzono, odtrąceniu jakiej taksy od uzyskania służby lub prebendy, natenczas podatek od dochodu, w tej tylko ilości ma być pobieranym, o jaką tenże przewyższa kwoty taksalne, w ciągu wymienionego roku uiścić się mające.

§. 29.

d) Potrącenie straty jednego przedsiębiorstwa z dochodu drugiego.

Jeżeli podatkujący wykonywa dwa lub więcej przedsiębiorstw klasy pierwszej, z których jedno przynosi dochód, podatkowi podległy, drugie zaś ubytek ukazuje, tedy żądać może, aby ten ubytek w celu wymierzenia podatku od owego dochodu potrąconym był. Takowe odtrącenie jednak wtedy tylko miejsce ma, jeżeli podatkujący tak dochody i wydatki przedsiębiorstw, podatkowi podległych, jak też swój inny dochód podług rozebrania onych na części zeznał, i oraz, jeżeliby tego urząd żadał, przez wglądnienie w swe książki wykazał.

§. 30.

8. Kto wymierza podatek.

a) Od stałych płac klasy drugiej.

Należytość podatkową od objętych w drugiej klasie stałych poborów, wymierzają kasy, lub też obowiązani do płacenia tychże dochodów, mający obowiązek wypłacania tychże do rąk mających prawo pobierania onych, odtrącając ją zaraz przy wypłacie należących się po dnia 30. Kwietnia 1851. kwot, wedle stosunku tychże ostatnich. Odciągnione tym sposobem w ciągu każdego miesiąca mają być w 8. dni po jego upływie odwiezione do kasy, do odbierania podatku upoważnionej.

§. 31.

b) Od dłużników.

Następujący dłużnicy mają prawo, potrącić kwotę podatkową wierzycielowi przy opłaceniu zapadłej należytości w prowizyach lud rentach po pięć od sta tychże, i żądać oraz, ażeby wierzyciel z odtrąconej w ten sposób kwoty zakwitował go jako z odebranej zapłaty, a to:

1. Posiadacze posiadłości gruntowej lub domowej od prestacyj trzeciej klasy na realności ciążących.

2. Podatkujący, prowadzący przedsiębiorstwo, do pierwszej klasy należące, od prowizyj długów, na tem przedsiębiorstwie ciążących, przyczem co do długów niehipotekowanych przedsiębiorcy przemysłowego przypuszcza się, że są długami jego przedsiębiorstwa handlowego lub innego jakiego przemysłowego, jeżeli z pochodzenia długu lub innych okoliczności nie okaże się przeciwny stan rzeczy.

cent zu dem auf das Gebäude entfallenden Steuerbetrage. Dessgleichen wird der Betrag der Bergfrohne an der Einkommensteuer für den Bergwerks-Ertrag in Abzug gebracht, und nur der Mehrbetrag als Einkommensteuer besonders eingehoben.

Unterliegt ein in der zweiten Classe begriffener stehender Bezug für das Verwaltungsjahr, für das die Steuer bemessen wird, dem Abzuge einer Dienst- oder Pfründenverleihungstaxe, so ist die Einkommensteuer nur mit dem Betrage einzufordern, um welchen dieselbe die im Laufe des erwähnten Jahres fälligen Taxbeträge übersteigt.

§. 29.

d) Abrechnung des Verlustes einer Unternehmung an dem Gewinne der anderen.

Uebt ein Steuerpflichtiger zwei oder mehrere Unternehmungen der ersten Steuerclasse aus, deren eine ein steuerbares Einkommen abwirft, die andere aber einen Abgang ausweiset, so kann er verlangen, dass dieser Abgang an jenem Einkommen zum Behufe der Steuerbemessung abgerechnet werde. Diese Abrechnung findet jedoch nur statt, wenn der Steuerpflichtige sowohl die Einnahmen und Ausgaben der steuerpflichtigen Unternehmungen, als auch sein übriges Einkommen zergliedert einbekannt hat, und sofern es von Seite der Behörde gefordert wird, durch die Einsicht in seine Bücher nachweiset.

§. 30.

8. Von wem die Steuerbemessung vorgenommen wird.

a) Für stehende Bezüge der zweiten Classe.

Die Steuergebühr von den in der zweiten Classe begriffenen stehenden Bezügen wird von den Cassen oder den zur Entrichtung dieser Bezüge Verpflichteten, denen die Auszahlung dieser Bezüge an die zum Genusse Berechtigten obliegt, bemessen, und gleich unmittelbar bei der Auszahlung der nach dem 30. April 1851 fälligen Beträge nach Verhältniss der Letzteren abgezogen. Die auf diese Art im Laufe eines jeden Monates abgezogenen Beträge sind binnen 8 Tagen nach dem Schlusse desselben an die zur Empfangnahme der Steuer angewiesene Casse abzuführen.

§. 31.

b) Von dem Schuldner.

Folgende Schuldner sind berechtiget, den Betrag der Steuer dem Gläubiger bei der Entrichtung der fälligen Zins- oder Rentengebühr mit 5 von 100 der letzteren in Abzug zu bringen und zu fordern, dass der auf diese Art abgezogene Betrag als geleistete Zahlung von dem Gläubiger quittirt werde, nämlich:

1. Die Besitzer eines Grund- oder Hausbesitzthumes von den auf der Realität haftenden Leistungen der dritten Classe.

2. Die Steuerpflichtigen, welche eine in die erste Classe gehörende Unternehmung betreiben, von den Zinsen der auf dieser Unternehmung haftenden Schulden, wobei rücksichtlich der nicht hypothecirten Capitalsschulden eines Gewerbetreibenden, wenn nicht aus dem Ursprunge der Schuld oder anderen Umständen das Gegentheil hervorgeht, vermuthet wird, dass solche eine Schuld seiner Handels- oder anderen Gewerbsunternehmung seien.

§. 32.

c) Od innych rodzajów dochodu

aa) Komisye.

Od innych, aniżeli wymienionych w §§[fach] 30, 31. podatkowych dochodów, od których należytość podatkowa nie opłaca się przez zobowiązanego do opłacania poboru, lub przez kasę do opłacenia takowego poboru przeznaczoną, wymierza podatek ustanowiona ku temu komisya, na podstawie przedłożonych zeznań, po uprzedniem ich rozpoznaniu.

§. 33.

bb) Rozpoznawanie zeznań.

Komisya, u której złożono zeznanie, rozpoznaje takowe, co do stósowności formy i jego treści. Do tego rozpoznawania przybiera się oprócz jednego członka z przełożeństwa gminy, dwóch bezstronnych dobrze obeznanych mężów zaufania, których przełożony gminy do tej czynności wyznaczy, z gminy, w której podatkujący mieszka, albo gdy idzie o przedsiębiorstwo przemysłowe z miejsca, gdzie takowe przedsiębiorstwo jest położone. Przy takowem rozpoznawaniu uwagę na to zwrócić należy, czy podatkujący zeznał wszystkie źródła dochodu swojego, do których zeznania był zobowiązany, i czy zeznaną ilość uważać należy za odpowiednią stosunkom zachodzącym. Uchybienia we formie lub niedokładności zeznań prostuje i uzupełnia komisya, jak najkrótszą drogą przez wysłuchanie fatenta. Powinna też jak najśpieszniej przeprowadzić potrzebne dochodzenia co do wątpliwości, zachodzących we względzie rzetelności zeznanej kwoty, i podatkującego w celu otrzymania potrzebnych objaśnień wysłuchać.

§. 34.

cc) Ustanowienie i oznajmienie ilości podatku.

Po ukończonem rozpoznaniu zeznań i po odbytych roztrząsaniach i wybadywaniach, potrzebnych do zupełnego sprawdzenia należytości, oznaczy komisya należącą kwotę podatkową i oznajmi je podatkującemu.

§. 35.

9. Powszechny obowiązek przy obradach nad wymiarem podatku

Każdy jest obowiązany udzielać władzy według jej zażądania ustnie lub piśmiennie potrzebnych wyjaśnień względem stosunków istotnych, na których zasadza się oznaczenie dochodu, a o ile chodzi o podanie istotnych czynów do sprostowania zeznania innego podatkującego, zastósować się do przepisów, o świadczeniu w sprawach publicznych wydanych.

§. 36.

10. Rekurs przeciwko wymiarowi podatku.

a) Założenie i rozstrzygnienie.

Przeciw postanowieniu komisyi co do obowiązku płacenia podatku i jego wymiaru można założyć rekurs do namiestnika, w ciągu dni 14. po oznajmieniu roz-

§. 32.

c) *Von anderen Arten des Einkommens.*

aa) *Durch die Commissionen.*

Von anderen als den in den §§. 30, 31 aufgeführten Arten des Einkommens, von welchen die Steuergebühr nicht durch den zur Entrichtung des Bezuges Verpflichteten, oder durch die zur Auszahlung eines solchen Bezuges bestimmte Casse eingebracht wird, ist die Steuergebühr der dazu bestellten Commission auf der Grundlage der eingebrachten Bekenntnisse nach deren vorläufiger Prüfung zu bemessen.

§. 33.

bb) *Prüfung der Bekenntnisse.*

Die Commission, an welche das Bekenntniss gelangte, hat dasselbe in Absicht auf Regelmässigkeit der Form und dessen Inhalt zu prüfen. Zu dieser Prüfung werden nebst einem Gliede des Gemeindevorstandes zwei unbefangene wohlunterrichtete Vertrauensmänner, die der Gemeindevorstand für dieses Geschäft bezeichnet, aus der Gemeinde des Wohnortes des Steuerpflichtigen, oder sofern es sich um eine Gewerbsunternehmung handelt, des Standortes derselben beigezogen. Es ist dabei die Aufmerksamkeit darauf zu richten, ob der Steuerpflichtige über alle Einkommenzweige, von denen er das Einkommen einzubekennen verpflichtet ist, das Bekenntniss eingebracht habe, und ob der einbekannte Betrag den bestehenden Verhältnissen angemessen zu betrachten sei. Mangel in der Form oder Unvollständigkeiten der Bekenntnisse hat die Commission durch Vernehmung des Fatenten im kürzesten Wege verbessern und ergänzen zu lassen. Auch sind die erforderlichen Erhebungen über die Bedenken, die sich gegen die Richtigkeit des angegebenen Betrages ergeben, schleunigst zu pflegen, und es ist der Steuerpflichtige wegen Ertheilung der erforderlichen Aufklärungen zu vernehmen.

§. 34.

cc) *Festsetzung und Bekanntmachung des Steuerbetrages.*

Nachdem die Prüfung der Bekenntnisse vollzogen und die zur vollständigen Richtigstellung der Gebühr erforderlichen Erörterungen und Vernehmungen gepflogen worden, hat die Commission den gebührenden Steuerbetrag festzusetzen und dem Steuerpflichtigen bekannt zu machen

§. 35.

9. *Allgemeine Verbindlichkeit bei den Steuerverhandlungen.*

Jedermann ist verpflichtet, über die thatsächlichen Verhaltnisse, auf denen die Ausmittlung des Einkommens beruht, der Behörde die geforderten Aufklärungen mündlich oder schriftlich, wie es die Behörde verlangt, zu ertheilen, und so weit es sich um die Angabe von Thatsachen zur Richtigstellung des Bekenntnisses eines anderen Steuerpflichtigen handelt, sich nach denjenigen Bestimmungen zu benehmen, welche für die Ertheilung der Zeugenschaft in öffentlichen Angelegenheiten vorgeschrieben sind.

§. 36.

10. *Recurs gegen die Bestimmung der Gebühr.*

a) *Einbringung und Entscheidung.*

Gegen die Entscheidung der Commission über die Steuerpflicht und das Ausmass der Gebühr kann der Recurs an den Statthalter binnen 14 Tagen nach der Bekanntmachung der Ent-

strzygnienia. Pod przewodnictwem i kontrolą namiestnika ustanowi się do rozstrzygania rekursów komisyę krajową. Rekurs podaje się dla dalszego przesłania do władzy, za pośrednictwem której oznajmienie nastąpiło. Od wyroku komisyi krajowej odwołać się już nie można.

§. 37.

b) Skutek tegoż przed jego rozstrzygnieniem.

Rekurs przeciw rozstrzygnieniom względem obowiązku płacenia podatku albo przeciw jego wymiarowi nie ma mocy powstrzymania środków do ściągnienia podatku.

§. 38.

11. Wpływ jaki wywierają zmiany w dochodzie podczas roku na wymiar podatku.

Przybytki lub ubytki dochodu, wydarzające się w ciągu roku administracyjnego, na który na zasadzie zeznania podatek wymierzono, nie skutkują ani podwyższenia, ani zmniejszenia wymiaru podatkowego na tenże rok. Jeżeliby zaś w ciągu roku czynność przedsiębiorstwa, podatkowi podległego zupełnie ustała, natenczas podatek dochodowy w tej tylko kwocie pobieranym być ma, która wedle stosunku trwania przedsiębiorstwa wypada. Przy przedsiębiorstwach, których prowadzenie wedle swej właściwości tylko na część roku ograniczone jest, nie można zmniejszenia podatku w tym razie żądać. jeżeli nieczynność przedsiębiorstwa następuje po upływie zeznanego i właściwości przedsiębiorstwa odpowiedniego trwania przedsiębiorczej czynności. Także i z powodu zupełnego ustania przedsiębiorstwa, zaszłego przed końcem tegoż trwania, może zmniejszenie kwoty podatkowej, na rok administracyjny przepisanej, wymierzonem być tylko wedle stosunku, w jakim zostaje trwanie rzeczywiście wykonanego prowadzenia, do onego, które w zeznaniu podano i odpowiada właściwości przedsiębiorstwa.

III. Opłata podatków.

§. 39.

1. Terminy płacenia.

Podatek dochodowy, o ile nie bywa pobierany za pomocą potrącenia od prowizyi bieżących, lub od innych dochodów, płaci się z końcem każdego ćwierćrocza.

§. 40.

2. Ściągnienie podatku.

Ściągnienie podatku dochodowego odbywa się sposobem, przepisanym dla ściągania podatków stałych, za pomocą środków. dozwolonych do ściągania podatków stałych.

scheidung eingebracht werden. Bei dem Statthalter wird unter dessen Oberleitung und Aufsicht zur Entscheidung dieser Recurse eine Landes-Commission bestellt. Der Recurs ist bei der Behörde, durch welche die Bekanntmachung der Entscheidung erfolgt ist, zur weiteren Einbeförderung zu überreichen. Gegen die Entscheidung der Landes-Commission findet eine weitere Berufung nicht statt.

§. 37.

b) *Wirkung desselben vor der Entscheidung.*

Der Recurs gegen die Entscheidungen über die Steuerpflicht oder das Ausmass der Gebühr hat keine einhaltende Kraft, rücksichtlich der Massregeln zur Einbringung der Steuer.

§. 38.

II. Einfluss der Aenderungen im Einkommen während des Jahres auf das Steuerausmass.

Die im Laufe des Verwaltungsjahres, für das die Steuer im Grunde eines Bekenntnisses bemessen wurde, erfolgenden Zugänge oder Abfälle an dem Einkommen haben weder eine Erhöhung noch eine Verminderung des Steuerausmasses für dieses Jahr zu verursachen. Wird aber im Laufe des Jahres eine steuerpflichtige Unternehmung gänzlich eingestellt, so ist die Einkommensteuer nur in dem Betrage einzuheben, der nach dem Verhältnisse der Betriebsdauer entfällt. Bei Unternehmungen, deren Betrieb seiner Beschaffenheit nach nur auf einen Theil des Jahres beschränkt ist, kann eine Steuerverminderung in dem Falle nicht angesprochen werden, wenn die Einstellung der Unternehmung nach Ablauf der im Bekenntnisse angegebenen und der Beschaffenheit des Unternehmens entsprechenden Betriebsdauer erfolgt. Auch wegen einer vor Vollendung dieser Betriebsdauer stattgefundenen gänzlichen Einstellung der Unternehmung kann die Verminderung des für das Verwaltungsjahr vorgeschriebenen Steuerbetrages wegen dieser Einstellung nur nach dem Verhaltnisse der Dauer des wirklich ausgeübten Betriebes zu jener, die in dem Bekenntnisse angegeben wurde, und der Beschaffenheit der Unternehmung entspricht, bemessen werden.

III. *Steuer-Entrichtung.*

§. 39.

1. Fristen der Zahlung.

Die Einkommensteuer ist, so weit dieselbe nicht durch den Abzug von den laufenden Zinsen oder anderen Bezügen eingebracht wird, mit dem Schlusse eines jeden Vierteljahres zu bezahlen.

§. 40.

2. Einbringung der Gebühr.

Die Einbringung der Einkommensteuer erfolgt auf dem für die Einbringung der directen Steuern vorgeschriebenen Wege, mittelst der für die Einbringung der directen Steuern gesetzlich gestatteten Mittel.

IV. Przestępienia prawa.

§. 41.

1. Przez zaniedbanie wypełnienia wezwań urzędowych.

Kto wezwaniu do złożeniu zeznania albo innych dowodów w ciągu wyznaczonego mu do tego czasu, zadość nie uczyni, tego mogą władze zniewolić ku temu, stósownemi kary pieniężnemi.

§. 42.

2. Inne.

Jeżeli w zeznanich, przepisanych udowodnieniach, albo oznajmieniach, zamilczono dochód podatkowi podlegający, albo jeżeli podatkujący przez to, że przepisane niniejszą prowizoryczną ustawą zeznania albo oznajmienia w należytym podać czasie zaniedbuje, siebie albo kogo innego od opłaty podatku postanowionego uchylić usiłuje, albo w zeznaniu lub oznajmieniu — okoliczności, dla wymiaru podatku ważne, tak nieprawdziewie podaje, że tym sposobem albo przepadłby zupełnie podatek, albo że wymiar takowego w mniejszej wypadłby ilości, aniżeliby według przepisu wypaść miał, natenczas podatkujący, który albo sam, albo przez upoważnioną osobę, zastępującą go w zeznaniu dochodu, jednę z tych czynności lub zaniedbanie jakie popełnił, ma być zniewolony do złożenia w trójnasób tej ilości, ile wynosi kwota, o którą podatek ukróconym albo na niebezpieczeństwo ukrócenia narażonym został, a to sposobem, jaki do ściągnienia i pobierania podatku przepisano.

V. Postanowienia zakończające.

§. 43.

Nasi ministrowie spraw wewnętrznych i finansów, otrzymali polecenie wykonania niniejszych postanowień.

Dano w Naszem c. k. głównem i stołecznem mieście Wiedniu dnia jedenastego Kwietnia w roku tysiąc ośmset pięćdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzecim.

Franciszek Józef.

Schwarzenberg. F. Krauss. Bach. Csorich. Bruck. Thun. Thinnfeld. K. Krauss. Kulmer.

IV. Uebertretungen des Gesetzes.

§. 41.

1. Durch unterlassene Erfüllung ämtlicher Aufforderungen.

Wer der Aufforderung zur Einbringung des Bekenntnisses oder anderer Nachweisungen binnen der ihm dazu eingeräumten Frist nicht entspricht, kann von den Behörden hiezu durch angemessene Geldstrafen verhalten werden.

§. 42.

2. Andere.

Wurde in den Bekenntnissen, den vorgeschriebenen Nachweisungen oder Anzeigen ein der Steuer unterliegendes Einkommen verschwiegen oder von einem Steuerpflichtigen dadurch, dass er die mit dem gegenwärtigen provisorischen Gesetze angeordnete Fassion oder Anzeige zur gehörigen Zeit zu überreichen unterlässt, sich oder einen Anderen der angeordneten Steuer zu entziehen versucht, oder wurden in der Fassion oder Anzeige Umstände, welche für die Steuerbemessung erheblich sind, in der Art unrichtig angegeben, dass dadurch die Steuer gänzlich umgangen oder mit einem minderen als dem vorschriftmässigen Betrage bemessen würde; so ist der Steuerpflichtige, der entweder selbst, oder in dessen Vertretung eine zur Einbekennung seines Einkommens ermächtigte Person eine dieser Handlungen oder Unterlassungen beging, zu dem Erlage des dreifachen von demjenigen Betrage, um den die Steuergebühr verkürzt, oder der Gefahr der Verkürzung ausgesetzt wurde, auf dem für die Festsetzung und Einbringung der Steuer vorgeschriebenen Wege zu verhalten.

V. Schlussbestimmung.

§. 43.

Unsere Minister der Finanzen und des Innern sind mit der Vollziehung dieser Bestimmungen beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlich-königlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am eilften April im Eintausend Achthundert Ein und Fünfzigsten, Unserer Reiche im dritten Jahre.

Franz Joseph. (L. S.)

Schwarzenberg. Ph. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Csorich. Thun. C. Krauss. Kulmer.